

ת"פ 47729/04/21 - מדינת ישראל נגד טימור אברמוב, הנרי ספיאשוילי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 47729-04-21 מדינת ישראל נ' אברמוב ואח'
תיק חיצוני: 240455/2019

בפני	כבוד השופט טל ענר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. טימור אברמוב 2. הנרי ספיאשוילי

החלטה

1. בפניי טענתם המקדמית של הנאשמים לביטול כתב האישום בשל שיהוי בהליכי החקירה. על פי הטענה, החקירה בתיק התארכה מעבר לפרקי הזמן המותרים לפי ההנחיות הרלוונטיות של אגף החקירות, ובנוסף לא ניתנה הסכמת יועמ"ש (מראש או בדיעבד) להגשת כתב האישום. על כן, בהתאם להוראת סעיף 57א לחסד"פ לא ניתן היה להגיש את כתב האישום ומכאן שיש לבטלו בשל פגם או פסול.
2. ב"כ הנאשם 2 הוסיף והעלה טענה נוספת ולפיה כריכת עניינים של שני הנאשמים במסגרת כתב אישום אחד מנוגדת להוראת סעיף 87 לחסד"פ בעניין צירוף נאשמים.
3. המאשימה השיבה כי החקירה בענייננו החלה ביום 3.6.2019. פעולת החקירה האחרונה בוצעה ביום 19.5.2020 והתיק נקלט ביחידת התביעות ביום 17.6.2020. לשיטת המאשימה, גם אם קיים פגם במועדי הטיפול, מדובר בפגם פרוצדורלי ומינורי שאינו מצדיק ביטול האישום.
4. סעיף 57א לחסד"פ מורה כי "משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".
5. הנוהל הרלוונטי לענייננו הוא נוהל אח"מ 300.05.166 שכותרתו "הגבלת משך החקירה נגד חשוד". הנוהל כנוסחו במועד הרלוונטי קובע כי יש לסיים את החקירה לא יאוחר מתום שנה מיום חקירתו הראשונה באזהרה של החשוד.

6. הנחיית היועמ"ש המקבילה (4.1202) שדנה בפרקי הזמן להשלמת שלב ההעמדה לדין עוסקת בתקופה שבין קבלת התיק ביחידת התביעה ועד למועד הגשת כתב האישום.
7. הנוהל וההנחיה אינם הרמוניים לחלוטין: הם אינם מתייחסים לתקופת הביניים שבה החקירה כבר הסתיימה, אך מסיבות טכניות או אחרות התיק טרם נקלט ביחידת התביעות.
8. עם זאת, בענייננו נראה כי החקירה גופא אכן הסתיימה בתוך מסגרת הזמנים של שנה (3.6.2019-19.5.2020) ומכאן שלא הייתה חריגה מנוהל אח"מ. בנוסף, אין מחלוקת שלא הייתה חריגה מהנחיית היועמ"ש לעניין טיפול התביעה. מכאן שלא הופרה הוראת סעיף 57א לחסד"פ.
9. אכן, "איזור הדמדומים" שבין סיום החקירה לקליטת התיק בתביעה אינו מוסדר בהנחיות, אך בהיעדר התייחסות מפורשת בנהלים לפרק הזמן הנ"ל, ובהינתן שבענייננו מדובר בתקופה קצרה וסבירה למדי ל"העברת הלפיד" בין הרשות החוקרת לרשות התובעת איני סבור שיש למנות את הימים שלאחר תום החקירה ועד קליטת התיק בתביעה כחלק מהתקופה בה טופל התיק ע"י היחידה החוקרת. הטענה המקדמית נדחית אפוא.
10. באשר לטענתו הנוספת של נאשם 2 - סעיף 87 לחסד"פ קובע כי "מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת".
11. המונח "פרשה אחת" והקשר הנדרש בין נאשמים על מנת להאשימם יחדיו פורשו בפסיקה באופן מרחיב ביותר. בענייננו די לי בתיאורים בכתב האישום לגבי יציאתם ושיבתם ארצה של שני הנאשמים במועדים זהים, ולגבי סמיכות הזמנים של מעשיהם האסורים בנמל התעופה.
12. לדברי התובע חומר הראיות מצביע על קשר מובהק בין הנאשמים בביצוע העבירות. פשיטא שאיני יכול לקבוע מסמרות בדבר טרם שנשמעו הראיות, אך סעיף 87 מנחה את התובע עובר לניסוח כתב האישום וחזקת תקינות מעשה המנהל עומדת לצידו בשלב זה. אציין כי הסניגור לא חלק בפניי על הטענה שחומר הראיות אכן מצביע על קשר בין השניים אלא הסתפק בטענה שנוסח כתב האישום אינו מבסס מפורשות קשר כזה.
13. נוכח האמור סבורני כי כתב האישום המשותף הוגש כדין גם בהיבט של צירוף הנאשמים.

ישיבת ההוכחות הקבועה תתקיים במועדה.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.